

Содржина:

ЧАШУЛЕ, ОТПОСЛЕ, 9–10.

КОЛЕ ЧАШУЛЕ: ДВА ТЕСТАМЕНТАРНИ ЗАПИСИ, 11.

Славко, 13–17.

Дневнички запис, 22 јули 2003, 19–22.

ЕВОКАЦИИ, 23.

Петар Хр. Илиевски: Глаголичката буква **ч** и нејзината семантика, 25–42.

Георги Старделов: Пофално слово за Коле Чашуле, 43–48.

Матеја Матовски: Од битовото кон модерното (Омаж за Коле Чашуле), 49–52.

Милан Ѓурчинов: Коле Чашуле, Крлежа и – ние другите (Запис за една дамнешна средба), 53–55.

Влада Урошевиќ: Чашуле, третата генерација и „Разгледни“, 57–63.

Луан Старова: Коле Чашуле – дипломат, 65–67.

Блаже Ристовски: Како е настаната песната „А бре Македонче“?, 69–74.

ЕСЕИСТИКА, 75.

Катица Кулавакова: Од света творечка фамилија до политичка есеистика (Коле Чашуле, *Антимемоари*, приредена од Јелена Лужина, Скопје, МАНУ 2009), 77–82.

Миријана Малеска: Митот за антимакедонскиот заговор (Кон политичката есеистика на Коле Чашуле), 83–96.

Љупка Христова Башевска: патот од себеси или: исповедта на еден отпаднат верник, 97–107.

Љубомир Цуцуловски: Проблемот на *modus moriendi* кај Коле Чашуле, 109–120.

Владимир Мартиновски: Пишувањето како чин на сеќавање и себеиспитување: *Антимемоари* на Коле Чашуле, 121–131.

ПРОЗА, 133.

Венко Андоновски: Коле Чашуле во контекст на европскиот модернитет (Читање на еден сопствен текст што еднаш го читал Чашуле), 135–148.

Zlatko Kramarić: Nacija: tekst ili san (Na primjeru romana K. Čašule "Iskušnja"), 149–191.

Благоја Иванов: Новата проза на Коле Чашуле, 193–202.

Габриела Ивановска: Насмевката на „Вистината“ – Големото „ХА, ха, ха“, сè и ништо, во зрната на животот и клучот за себеси, 203–210.

Лидија Капушевска-Дракулевска: Помеѓу документарното и фикционалното: Коле Чашуле како романсиер, 211–235.

ЈАЗИК, 237.

Рина Усикова: За јазичните особености на литературно-уметничкиот функционален стил на стандардниот македонски јазик во романот „Вомјазни“ од Коле Чашуле, 239–250.

Људмил Спасов: Проширувањето на валентноста на глаголот како литературен факт (Врз основа на материјал од романите „Простум“ од Коле Чашуле и „Разбој“ од Владо Малески), 251–257.

ДРАМАТИКА И ТЕАТРАЛИКА, 259.

Нада Петковска: Дијалогот во драмите на Коле Чашуле, 261–275.

Ана Стојаноска: Од егзистенцијализам до апсурд, препрочит на еден дел од драматиката на Коле Чашуле, 277–288.

Иван Додовски: Желба без дејственост: три навраќања кон двојната потчинетост во *Вејка на ветрот* од Коле Чашуле, 289–299.

Ivica Baković: Igra žena među revolucionarima, 301–314.

Виолета Димова: Човекот во функција на идејата – партитура или дивертисман?, 315–320.

Наташа Аврамовска: Мотивот на иследувањето во Чашулевата драматика, 321–335.

Катерина Петровска-Кузманова: *Trio Funebre* – можностите на драмската форма, 337–347.

Лилјана Мазова: Чашулевото театарско Убого време, 349–376.

РЕКАПИТУЛАР, 377.

Јелена Лужина: Чашуле: Рекапитулар. Три есеи во цис-мол (*Quasi una Fantasia*), 379–408.

ФАКТИ, 409.

Јелена Лужина: Краток животен и книжевен летопис на Коле Чашуле, 411–416.